

REČI REČI

(Manca Trampuš)

Koliko reči?

Koliko reči?

Koliko reči?

Toliko reči! 123

Toliko reči!123

Toliko reči! 123

Toliko reči, da se človek kar zgubi!

Toliko reči, jim ni konca videti!

Res veliko je reči, 123,

Res veliko je reči, 123,

Res veliko je reči, 123,

Res veliko je reči, jim ni konca videti!

Reči »reči«, če jih vidiš tudi ti!

Reči so rumene, zelene, rdeče.

Lahko so pri miru ali vrteče.

Nekatere so zvite v res čudne oblike.

Lahko imajo črte lahko imajo pike,

Meni pa so fine, tiste mehke kot blazine.

So tudi reči, ki so pravzares grozljive.

Velike, lepljive, temačne, smrdljive.

Takšne reči so težka bremena.

Takšne reči mi šibijo kolena.

Res bila bi brez skrbi, da na svetu jih več ni!

Zapojmo rajši o lepih rečeh,
Ki prijetno žvenketajo, skačejo in frfotajo.
Se v temi lesketajo, prav z vsemi se igrajo.
Ali pa reči, ki pričarajo ti krila.
Z njimi bi lahko celo nebo razsvetlila!

Včasih se mi zdi, da kakšna reč kar oživi.
Riše svinčnik s svojo glavo ali rišem jaz?
Če zataknem ga za uho, mi prišepne kak ukaz?
Pojemo lahko si res o marsičem,
dajmo rajši prostor še drugim stvarem!

Ref: Res veliko je reči, 123, ...

Naj ti zdaj opišem, eno mojih reči.
Je čisto vsakdanja, vsak jo sem in tja podarja.
Z mano je zgodaj zjutraj in pozno zvečer,
ampak kadar rabim mir,
jo zapišem na papir.
Hm, tu nekaj manjka, ja, ta pesem je uganka!
Ta reč reče »pling«, ko se ideja rodi.
Ta reč me boli, kadar jočem v tri dni.
Ta reč si izmišlja druge reči.
Ta reč mi leži nekje nad obrvmi.
Včasih iz nje spletem si sanje.
Kako jo pokazati to je zdaj vprašanje?
Včasih mi uide in nikoli ne vrne.

Včasih kaj slabega v dobro obrne.

Včasih brez rdeče niti,
pod klobuk želi se skriti.

Ne slediš kaj govorim?

Naj bolj na kratko obrazložim.

Moja reč plava mi po glavi.

Tvojo reč prav lepo pozdravi,
ko iz glave skozi usta v tvoja ušesa zdaj zapljuska,
iz jezika odleti, ne le na ampak tri,
ta reč ni prav nič čudna je le misel neutrudna.